

FRÅGOR OCH SVAR

Fråga: *Hur förfar vi med barn i kyrkan?*

Svar: Din fråga är mycket viktig, men samtidigt också mycket knepig. Alla som är föräldrar inser att barnen är vår största glädje, men kan också bli vårt största bekymmer. Givetvis vill alla Ortodoxa föräldrar att deras barn skall tycka att kyrka och gudstjänstliv är lika viktiga som föräldrarna själva tycker. De som har äldre barn, som inte följt sina föräldrar i fotspåren kan uppfatta detta som ett misslyckande, att man varit en "dålig" Ortodox förälder och känna skuld känslor inför detta. Vi skall dock komma ihåg att vi aldrig kan tvinga någon till "kärlek". Vi kan bara visa vad vi tycker är viktigt under de år som barnen är "formbara" och hoppas att våra värderingar skall "smitta" av sig på barnen. När de sedan är 18 år så är det deras val i livet. Vi skall dock aldrig glömma att be för våra barn och tända ljus för dem, även om de inte valt samma väg som vi, utan om så är fallet, göra detta desto mer. Det viktigaste vi kan göra för att "smitta" av sig på barnen med våra värderingar är att visa dem vad som är viktigt för oss. Därför gäller det att regelbundet gå i kyrkan och konsekvent ha barnen med sig. Det är inte bra att lämna dem hemma därför att de är så "jobbiga" att ha med sig eller därför att man kanske "skäms" inför andra församlingsbor, som man kanske tror tycker man är en dålig förälder som inte kan få sitt barn att stå stilla och vara uppmärksam. Vi skall också komma ihåg att barnen är hela församlingens framtid. Vi måste alltid med stor försiktighet och kärlek tillrättvisa barn och deras föräldrar. Vi vill ju inte att föräldrarna hellre skall stanna hemma än gå i kyrkan p.g.a. "griniga" församlingsbor eller "ilskna" blickar. Eller att barnen skall "hata" kyrkan därför att alla där är så elaka mot dem. Samtidigt är det viktigt att sätta gränser. Barn skall ovillkorligen vara tysta och uppföra sig väl i kyrkan. Och för att de skall spurras till detta

är allas ansvar att se till att de blir sedda och uppmuntrade när de skött sig bra. Om barnen inte kan vara stilla, så är det bättre att man går ut med dem en stund. Man skall komma ihåg att barn fysiskt sett egentligen har svårighet med stillhet, man brukar tala om "myror i kroppen" och en del barn har mer rörelsebehov än andra. Så sammanfattningsvis, barnen är kyrkans framtid. Som råd till föräldrar vill vi uppmuntra att konsekvent ha med sig sina barn till kyrkan och i övrigt involvera dem i familjens böneliv och till församlingsbor vill vi uppmuntra att man "ser" barnen och ger dem uppskattning men också fungerar som ett kärleksfullt stöd till föräldrar, som kanske inte alltid har det så lätt med sina barn.